

Masopust u babičky

Maruška sedí u kuchyňského stolu, když najednou uslyší za oknem veselý zpěv. Přistoupí k oknu a vidí veselý průvod pestrobarevných masek. Masopustní průvod! Maruška se usměje a hned se jí vybaví vzpomínka na masopustní období v dětství.

Maruška se nejdřív vybaví vzpomínka na babiččinu kuchyň. V kamnech praská oheň a je tam teplo. Babička hněte těsto v míse. Pak část odkrojí a vyvaluje na pomoučeném vále. Maruška dostala za úkol pomocí malé sklenice vykrajovat kolečka. Na polovinu z nich dává lžičku marmelády a přiklopí je dalším kolečkem těsta. Babička je spojí a dá na plech. Pak pobídne Marušku, ať to zkusí také. Těsto je měkké a teplé. Trochu se lepí na ruce, ale krásně voní vanilkou a rumem. „Hlavně to moc nemačkej,“ radí jí babička, „ať je kobliha nadýchaná.“

Maruška se tak zabrala do práce, že si ani nevšimla, že babička už stojí u plotny a vkládá kousky sladkého těsta do horkého sádla v malém kastrůlku. Za chvíli obrátí pomocí dvou vidliček koblihu na druhou stranu. Na tácku se už vrší hnědozlaté kobližky, které tak voní! Maruška si přivoní a usměje se.

Po dosmažení poslední koblihy babička vytáhne z trouby malý smaltovaný pekáček. Maruška cítí vůni cibule, česneku a majoránky. Je v něm pečené maso s cibulí a vedle pečené jitrnice a jelítka. Na stůl babička pokládá mísu se zelím a chléb v ošatce. „Dneska je Tučný čtvrtek,“ řekne babička. „Na Tučný čtvrtek se máme pořádně najíst, aby byl člověk celý rok silný.“ Maruška přikývne. To je tradice, kterou se bude snažit dodržet.

A vzpomíná i na další masopustní dny. Byly to časy veselí před půstem, než přišla Popeleční středa. Nejlíp si Maruška vybaví masopustní úterý. Ráno bylo tiché, ale Maruška napjatě čekala, kdy uslyší první zvuky z dálky. Pak vyběhala z chalupy a vyhlížela průvod masopustních masek. Vepředu šel Strakatý, barevně pošíť, s píšťalkou a bičem. U každého domu slušně prosil o dovolení: „Smíme zahrát?“ Vedle něj byla Ženuška s košíčkem na dary, trochu popletená, ale se širokým úsměvem. Za nimi přišli Turci, v červených a modrých uniformách s cinkajícími řetízky. Zatancovali před domem, aby byla úroda a aby se dařilo. Slaměný byl celý ze slámy, velký a hlučný, a snažil se někomu umazat tvář. Kominík pobíhal s metličkou a dělal, že kontroluje kamna. Někde vzadu se objevila kobyla a honila lidi po dvoře. Děti křičely a smály se zároveň.

U každého domu se zpívalo, pilo a tancovalo. Hospodyně nabízely nejčastěji koblihy, boží milosti a na kolečka nakrájené jitrnice. Do košíčku přihodily nějaké drobné mince. Masky odcházely dál, ale veselí po nich zůstávalo ještě dlouho. Večer se „zakopala basa“ a bylo jasno: zábava končí, protože přichází Popeleční středa a s ní půst až do Velikonoc.

Maruška očima i dnes doprovází veselý průvod a usmívá se. Ať to veselí a radost vydrží co nejdéle. A najednou dostane chuť na pořádně sladkou koblihu. Tak co si ji neudělat hned teď.

Otázky na vzpomínání

- Co vás napadne jako první, když se řekne „masopust“?
- Chodily u vás masopustní průvody?
- Byli jste někdy v průvodu jako nějaká masopustní postava v masce? Jaká?
- Kterou masopustní masku jste měli nejraději?
- Chodili jste na masopustní tancovačku?
- Zatancovali jste si s medvědem?
- Viděli jste, jak se pochovává basa?
- Jaká vůně se vám vybaví, když se řekne masopust?
- Připravovali jste si doma vlastní koblihy?
- S jakou marmeládou vám nejvíc chutnají?
- Dělali jste někdy boží milosti?
- Dodržovali jste postní období?

